

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนตะกั่วป่า “เสนานุกูล”
ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะกับการสอนแบบปกติ

**Comparrison of Learning Achievement in Thai Language Subject on Kinds
of Words of Matthayomsuksa 1 Students at Takuapa Senanukul School
Taught by Using Practice Books and Traditional Teaching**

วารากรณ์ ทรายทอง และ สิริพัชร เจษฎาวีโรจน์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Waraporn Saithong and Siripat Jetsadawiroj

Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author E-mail: 6214442004@rumail.ru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือแบบฝึกทักษะ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะกับการสอนแบบปกติ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนตะกั่วป่า “เสนานุกูล” จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) หนังสือแบบฝึกทักษะ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนแบบปกติ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.80/80.55 ตามเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะสูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; หนังสือแบบฝึกทักษะ; ชนิดของคำ

* วันที่รับบทความ: 10 ธันวาคม 2564; วันแก้ไขบทความ 21 ธันวาคม 2564; วันที่รับบทความ: 22 ธันวาคม 2564

Received: December 10, 2021; Revised: December 21, 2021; Accepted: December 22, 2021

Abstracts

The purpose of this research were: 1) to develop and determine the efficiency of practice book 2) to compare the learning achievement between the practice book and traditional teaching method and 3) to study the satisfaction of students towards teaching using a practice book. The population used in this research were grade 7 student, Academic Year 2021, From Takuapa Senanukul School 2 classrooms, which were obtained based on a simple random sampling.

Research Tools were : 1) practice books 2) learning management plan using practice books 3) learning management plan using a traditional teaching method 4) questionnaire to measure learning achievement in Thai language subject on Kinds of Words and 5) Questionnaire on satisfaction towards learning Thai language subject on Kinds of Words taught using practice book. The Data were analyzed using statistics including percentage, mean, standard deviation, and t-test independent.

The results showed that, The efficiency of Thai language practice book on Kinds of Words. The efficiency was equal to 80.80/80.55 according to the criteria of 80/80, The results of comparing the academic achievement of Thai language subject on Kinds of Words for grade 7 students using the practice book was higher than that using a traditional teaching method with a statistical significance at the .05 level, The satisfaction of grade 7 students towards teaching using a Thai language practice book on Kinds of Words was also at the level. The highest level.

Keywords: Learning Achievement ; Practice Book ; Kinds of Words

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจของมนุษย์ คนไทยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจภาษาไทยเพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารแล้วภาษาไทยยังมีความสำคัญในฐานะภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ของชาติ และเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ คนไทยจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยและควรภูมิใจในภาษาอันเป็นเอกลักษณ์ของเรา นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด และทักษะต่าง ๆ เพื่อให้ทันต่อพลวัตทางสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน ตลอดจนการสื่อถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณีผ่านภาษาไทยในวรรณคดีและวรรณกรรมที่ได้มีการบันทึกไว้ ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานภาษาไทยให้คงอยู่อยู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 37)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุด เชื่อว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนการสอน

ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมองที่เน้นให้ความสำคัญด้านความรู้ควบคู่กับคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 25)

ภาษาไทยเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เพราะเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม จึงได้กำหนดสาระการเรียนรู้ ๕ สาระ ได้แก่ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดู และการพูด สาระหลักการใช้ภาษา และสาระวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งสาระหลักการใช้ภาษาเป็นสาระสำคัญที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพ และยังเป็นสาระสำคัญที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เพื่อที่จะสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญของหลักการใช้ภาษาที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีความรู้และความเข้าใจทางด้านหลักการใช้ภาษามากเท่าใด ก็จะสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากเท่านั้น ซึ่งการสอนหลักภาษาจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในการใช้หลักภาษามากขึ้น และสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไว้ในสาระที่ 4 หลักการใช้ ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

การสอนภาษาไทยเป็นเรื่องของการฝึกทักษะ ต้องอาศัยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ การจัด กระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ที่ตรงตามเป้าหมาย จึงควรเป็นการฝึกให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ด้วยการลงมือทำ โดยการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นตัวกลางในการสร้างองค์ความรู้ที่จะทำ ให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาและบทเรียนได้ดั่งนั้น จะต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะ เป็นการช่วยทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 99 - 100) ผู้วิจัยจึงสร้างและพัฒนาหนังสือแบบฝึกทักษะ เรื่อง ชนิดของคำ มาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและมีทักษะในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะกับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) โดยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนตะกั่วป่า “เสนานุกูล” จำนวน 10 ห้องเรียน รวม 384 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนตะกั่วป่า “เสนานุกูล” ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 43 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

- การสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ
- การสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ที่สอนแบบปกติ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ
- ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นเนื้อหาเนื้อหาวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนตะกั่วป่า “เสนานุกูล” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หนังสือแบบฝึกทักษะ หมายถึง บทเรียน กิจกรรม แบบฝึกทักษะ เรื่องชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้น จำนวน 8 เล่ม แยกเป็นคำชนิดต่าง ๆ ชนิดละ 1 เล่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาและฝึกทักษะเกี่ยวกับการวิเคราะห์คำชนิดต่าง ๆ

2. การสอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 8 เล่ม

3. การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของหนังสือแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กำหนดเกณฑ์ที่ 80/80 โดย 80 แรกคือประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ในหนังสือแบบฝึกทักษะ คิดคะแนนเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายเล่มของหนังสือแบบฝึกทักษะแต่ละเล่ม และ 80 หลัง คือประสิทธิภาพของหนังสือแบบฝึกทักษะ คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

4. การสอนแบบปกติ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนปกติ มีการบูรณาการเทคนิคการสอน และสื่อการสอนอื่น ๆ ในการจัดการเรียนรู้

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยเนื้อหา 7 เรื่อง คือ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน โดยจัดทำแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ซึ่งวัดด้วยคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ก่อนและหลังการเรียนด้วยหนังสือแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ซึ่งวัดจากการให้ผู้เรียนตอบข้อคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หนังสือแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของ คำ จำนวน 8 เล่ม

2. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ จำนวน 8 แผน แผนละ 55 นาที

3. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ที่สอนแบบปกติ จำนวน 8 แผน
แผนละ 55 นาที

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ เป็นแบบทดสอบ
ปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนวิชา
ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
Scales) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนตะกั่วป่า “เสนานุกูล” ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะกับการสอน
แบบปกติใช้รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยไว้
ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 ข้อ ที่สร้างให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาตามแนวคิด
ของบลูม (Bloom, 1956 : 123 - 125) โดยผ่านการหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่า
ความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการคำนวณจากสูตร คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson Method) บุญชม ศรี
สะอาด (2556 : 98 - 99) ไปทดสอบกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึก
ทักษะ และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติโดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบเป็นเวลา 55 นาที

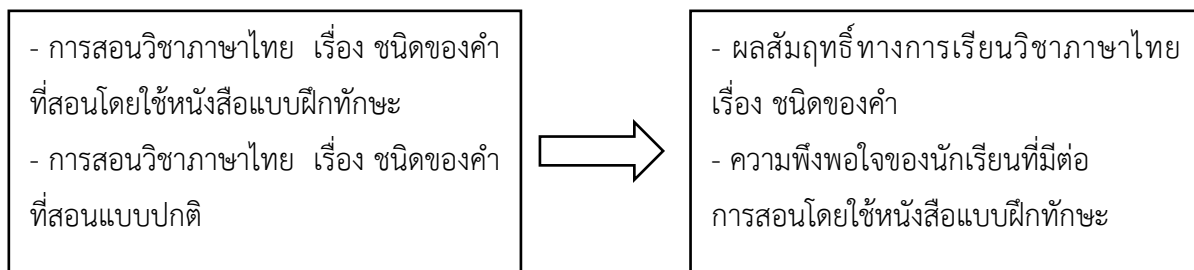
2. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน คือ กลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้
หนังสือแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติโดยใช้เวลาเรียน
คาบละ 55 นาที

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียน เรื่อง ชนิดของคำ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้หนังสือ
แบบฝึกทักษะ และกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติโดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบเป็นเวลา 55 นาที

4. ทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการสอนโดยใช้
หนังสือแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ไปให้กับกลุ่มทดลองประเมินความพึงพอใจ

5. นำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนและหลังเรียน
เรื่อง ชนิดของคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อ
ทดสอบสมมติฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนตะกั่วป่า “เสนาานุกุล” ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะกับการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การทดลอง	จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนระหว่างเรียน (40 คะแนน)		คะแนนหลังเรียน (40 คะแนน)		ค่าประสิทธิภาพ E ₁ /E ₂
		ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E ₁)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E ₂)	
รายบุคคล	3	32.00	80.00	31.66	79.15	80.00/79.15
กลุ่มย่อย	9	32.22	80.55	32.11	80.28	80.55/80.28
ภาคสนาม	31	32.32	80.80	32.22	80.55	80.80/80.55

จากตาราง 1 พบว่า ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของ 3 ขั้นตอน ได้แก่ การหาประสิทธิภาพขั้นที่ 1 ใช้ทดลองกับกลุ่มทดสอบประสิทธิภาพ แบบรายบุคคล (1:1:1) จำนวน 3 คน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/79.15 ขั้นที่ 2 แบบกลุ่มย่อย (3:3:3) มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.55/80.28 และขั้นที่ 3 แบบภาคสนาม (9:9:9) มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.80/80.55 สรุปผลได้ว่า หนังสือแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียน กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	43	30.70	2.110	7.005	.000*
กลุ่มควบคุม	43	27.40	2.259	7.005	

*p < 0.05

จากตาราง 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียน กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การสอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนมีความรู้ เรื่อง ชนิดของคำ สูงกว่าการสอนแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านครูผู้สอน	4.63	.506	มากที่สุด
ด้านสื่อการสอน	4.58	.499	มากที่สุด
ด้านการจัดการเรียนรู้	4.53	.505	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล	4.56	.502	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.53	.501	มากที่สุด

จากตาราง 3 พบว่า ความพึงพอใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือแบบฝึก วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.80/80.55 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากหนังสือแบบฝึกทักษะ เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้สร้างตามขั้นตอนและกระบวนการอย่างละเอียด ตรวจสอบด้วยความรอบคอบ และผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลอง เพื่อหาค่า

ประสิทธิภาพ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพแบบรายบุคคล (1:1:1) จำนวน 3 คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/79.15 จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองในขั้นตอนที่ 2 การหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มย่อย (3:3:3) จำนวน 9 คน ได้มีค่าประสิทธิภาพ 80.55/80.28 จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองในขั้นตอนที่ 3 การหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มใหญ่ (9:9:9) จำนวน 31 คน ได้มีค่าประสิทธิภาพ 80.80/80.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ตลอดจนหนังสือแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีคำแนะนำการใช้หนังสือแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน มีมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน จึงทำให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนการใช้หนังสือแบบฝึกทักษะได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งมีภาพประกอบที่สวยงาม มีแบบฝึกทักษะที่หลากหลาย มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ดังที่ ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550 : 36) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ คือ กิจกรรมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีความหลากหลาย มีการพัฒนาทักษะการคิด กระบวนการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถสรุปความคิดรวบยอดและสาระสำคัญของการเรียนรู้ และความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจิตรา ภู่วาสดี (2561 : ออนไลน์) เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการผันวรรณยุกต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนยอ ที่สอนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะและการสอนแบบปกติ พบว่า แบบฝึกทักษะ เรื่อง การผันวรรณยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.03 /76.07

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะสูงกว่าการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 30.70 และนักเรียนที่ใช้การสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.40 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ จากการสอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะมีการจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก นักเรียนได้ฝึกฝนทำแบบฝึกทักษะที่หลากหลายจนเกิดความรู้และเข้าใจในเนื้อหา รวมทั้งสนองต่อการเรียนรู้ที่แตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน และยังช่วยฝึกความรับผิดชอบและความมีวินัยในการทำแบบฝึกทักษะ ตลอดจนการจัดทำเป็นหนังสือแบบฝึกทักษะเป็นรูปเล่มทำให้นักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนเนื้อหาด้วยตนเองได้อย่างสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิสา อินทรกำแหง สิทธิเนติกุล (2561 : ออนไลน์) เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านสระเสียงยาว ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช (ราชทัณฑ์อุปถัมภ์) ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช (ราชทัณฑ์อุปถัมภ์) ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหนังสือแบบฝึกทักษะ วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ มีเนื้อหาและความยากง่ายที่มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียนและความแตกต่างระหว่างบุคคล ขนาดตัวอักษรมีความชัดเจนอ่านง่าย รูปภาพประกอบมีความเหมาะสม สีสันสวยงาม การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน มีการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการศึกษาหนังสือแบบฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนมีความรู้ เรื่อง ชนิดของคำ มากขึ้น และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรีย์ แซ่ท้าว, ยุพิน จันทร์เรือง และ เบญจมาภรณ์ สุริยวงศ์ (2564 : 123 – 136) เรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กต แม่กบโดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนบ้านมนตรวิวิทยา พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กต แม่กบ โดยใช้เพลง โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรชี้แจงการใช้หนังสือแบบฝึกทักษะให้นักเรียนเข้าใจก่อนดำเนินการจัดการเรียนการสอน
2. การจัดลำดับเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างหนังสือแบบฝึกทักษะ ควรเหมาะสมกับระยะเวลาในการสอน
3. หนังสือแบบฝึกทักษะที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนควรมีความสวยงาม ดึงดูดใจผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาหนังสือแบบฝึกทักษะและใช้หนังสือแบบฝึกทักษะในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น
2. ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะกับวิธีการสอน อื่น ๆ เพื่อศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). *แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและการจัดทำผลงานวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- สุจิตรา ภู่วาสดี. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการ ผันวรรณยุกต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนยอ ที่สอนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะและการสอนแบบปกติ. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2564. แหล่งที่มา: <http://www.edu-journal.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/2312.ru>
- สุนิสา อินทรกำแหง สิทธิเนติกุล. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านสระเสียงยาว ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช (ราชทัณฑ์อุปถัมภ์) ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนปกติ. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 21 กรกฎาคม 2564. แหล่งที่มา <http://www.edu-journal.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/2243.ru>
- สุรีย์ แซ่ท้าว, ยุพิน จันทรเรือง และ เบญจมาภรณ์ สุริยวงศ์. (2564). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กน แม่กด แม่กบโดยใช้เพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนบ้านมนตรวิทยา. *พินเนศวร์สาร*. 17 (1), 123 – 136.
- Bloom, B.S. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives, Handbook: The Cognitive Domain*. Newyork : David Mckey.